

[Kirkeministeren.]

fristende ligefrem at pådutte sognet en præst mere.

Derfor overvejede jeg at søge den kirkelige betjening af de studerende på Lundtoftesletten knyttet til en præst i et andet sogn inden for en rimelig afstand — det lader sig jo meget vel gøre — et sted, hvor både baggrund og motivering kunne være noget mere rimelig end i Lundtofte sogn, og jeg havde i april måned en drøftelse med biskop Leer-Andersen om denne ting. Han lovede mig at undersøge mulighederne. Biskoppen er imidlertid for tiden på rejse i England, men allerede før sin bortrejse aftalte han et møde med mig, som skal finde sted den 10. juni, altså om få dage. Hvordan udsigterne for en konkret løsning af dette bestemte spørgsmål er, kan jeg derfor ikke udtale mig om, før jeg har haft denne samtale med biskoppen over Helsingør stift, men jeg har grund til at tro og håbe, at vi kan finde en fornuftig løsning på problemet.

Bodil Koch: Jeg takker for svaret, ikke fordi jeg var særlig begejstret for det, men det var dog opmuntrende at høre, at ministeren prøver på at finde en løsning. Det er da i øvrigt første gang, jeg har hørt, at man kan frabede sig noget med et flertal, og jeg understregede jo allerede i mit første indlæg, at det ikke har noget med flertal i menighedsrådet at gøre, selvfølgelig skal der være et flertal i menighedsrådet efter gældende lov, men det har ikke noget med et flertal i menighedsrådet eller med befolkningstal at gøre. Det drejer sig om noget helt andet. Nu sagde ministeren, at han ikke troede, at jeg ville rokke ved de ældgamle ordninger. Jeg er faktisk af den mening, at der er temmelig meget inden for folkekirken, der skal rokkes ved i de kommende år. Jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig at spørge ministeren, hvordan han begrundet, at han ikke har opfyldt det tilsagn, som ministeren faktisk gav studenterne ved forhandlingerne i 1968, om at han ville give en rede-gørelse her i folketinget som udgangspunkt

for en folketingsdebat. Hvad er grunden til, at vi ikke har fået den?

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen):

Ja, det er svært for mig at lodde, hvor begejstret eller ikke begejstret fru Bodil Koch er. Det er selvfølgelig rigtigt, at man ikke kan frabede sig noget med et flertal, men et mindretal har også ret, og jeg nævnede jo udtrykkelig, at der var flertal, men et meget knebent flertal, for en ekstra præst. Jeg fandt det noget akavet, når man mangler præster i stort tal rundt om i landet, ligefrem at pådutte et sogn en præst, når et betydende mindretal ikke ønsker præsten og folketallet aldeles ikke motiverer det. Så finder jeg det mere rimeligt og fristende at søge at etablere ordningen i forbindelse med et andet sogn, hvor baggrunden dog er rimelig og mere naturlig, og derom var i øvrigt biskop Leer-Andersen og jeg ganske enige.

Det sidste kan jeg svare ganske konkret på. Det er rigtigt, at jeg i efteråret — nu ikke over for studenterne, men i en avispolemik — stillede i udsigt, at jeg ville foranledige, at der blev rejst en debat her i folketinget om hele miljøpræsteordningen. Når jeg ikke har gjort det alligevel, er grunden den helt enkle, at jeg på det tidspunkt bestemt regnede med, at strukturkommissionen havde afsluttet sit arbejde; det er jo en af de ting, man arbejder med dér også. Da det ikke er tilfældet endnu, fandt jeg det ikke rimeligt og naturligt at rejse en debat her i tinget om et spørgsmål, som denne kommission arbejder med og dog må have ro til at gøre færdigt, før der rejses en offentlig debat derom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til statsministeren:

„Vil statsministeren, som bebudet i sidste folketingsår, jfr. udvalgsberetningen tillæg B. sp. 1049, tage initiativ til at drøfte kommissionsoversigten pr. 1. januar 1969 med repræsentanter for folketingets partier?“